شهرآرا
روزنامه شهروندی
SHAHRARAONLINE.IR
۲شنبه
۴ تیر ۱۳۹۷
۱۱ شوال ۱۴۳۹
شماره ۲۵۷۷
۰۶

یادداشت

از قبرستان تا میدان

نگاهی به تاریخچه میدان سعدی

سعدی ۶۰سالی است با مشهدی‌هاست. سجل میدان سعدی برمی‌گردد به سال ۱۳۳۷. تازه میدان شکل و قواره‌ای پیدا کرده بود و دنبال نامی برای آن بودند. همان زمان انجمن مفاخر ملی ایران در تکاپوی کامل کردن مجموعه آرامگاه بزرگان ایران ازجمله فردوسی، ابن‌سینا، حافظ و سعدی بود. هم‌زمان با تکمیل این آرامگاه‌ها، انجمن با ارسال نامه‌ای به شهرداران شهرهای بزرگ ایران خواست برای پاسداشت مفاخر ایران، برخی خیابان‌ها و میدان‌های مهم خود را به نام پنج اسطوره ایرانی، فردوسی، سعدی، حافظ، ابوعلی سینا و مولانا نام‌گذاری کنند. با این بخشنامه، سراب، سعدی شد.قبل از آنکه به تاریخچه میدان و خیابان سعدی نگاهی بیندازیم، باید گذری بر شکل‌گیری خیابان‌های مشهد داشته باشیم. تا سال ۱۳۰۵ تنها خیابان مشهد «خیابان» ساخته‌شده در عهد صفوی بود که با قرارگرفتن حرم مطهر رضوی به دو بخش بالا و پایین تقسیم می‌شد. پس از آن، ابتدا خیابان‌های «طبرسی» و «فردوسی» آن زمان و «امام‌رضا(ع)» کنونی شکل گرفتند تا اینکه در سال ۱۳۰۷ نوبت به شکل‌گیری خیابان جدیدی رسید که بالاخیابان را به محدوده ارگ حکومتی سابق مشهد متصل می‌کرد؛ خیابانی که هرچند تا ابتدای انقلاب، اسمش «پهلوی» بود و بعد هم «امام‌خمینی(ره)» نام گرفت، اغلب مردم آن را به خیابان «ارگ» می‌شناسند. نخستین انشعاب این خیابان پس‌از شکل‌گیری، فرعی‌ای بود که محدوده سناباد و جایی را که امروز «فلکه سعدی» می‌خوانیم، به محله سراب و سپس چهارباغ متصل می‌کرد؛ خیابانی که از ابتدای تأسیس تاکنون به نام «سعدی» می‌شناسیم.و اما اینکه این میدان و خیابان چگونه و روی چه ساختار کهنی شکل گرفت نیز داستانی دارد. مشهد قدیم پر از باغ بود.خیابان سعدی تا قبل از تشکیل یعنی حدفاصل سال‌های ۱۳۰۷ تا ۱۳۳۳ و ۱۳۳۴، محلی برای کاروان‌سراها، نگهداری گاری‌های اسبی، کالسکه‌فروشی‌ها و فروش مرغ و طیور بود. دربین این کاروان‌سراها، تعداد کمی چوب‌فروشی و زغال‌فروشی هم وجود داشت.در قسمت بالادست میدان سعدی و در محدوده خیابان دانشگاه کنونی، باغی وجود داشت که به آن «باغ‌منبع» می‌گفتند. اسم این باغ برمی‌گشت به منبع آب بزرگی که در آن وجود داشت و از آن برای آب‌رسانی به باغات و خانه‌های اعیان و اشراف با کمک گاری استفاده می‌کردند. آن زمان، خانواده‌های اعیان و اشراف داخل خانه، حوض انباری داشتند که بیشتر آب آن این‌گونه تأمین می‌شد و بقیه مردم هم ازطریق سقاهای مشک‌بردوش و آب‌انبارها، آب را به خانه‌های خود می‌رساندند. مشهد آن سال‌ها، چند منبع آب معروف داشت که یکی از آن‌ها در میدان بیت‌المقدس یا فلکه آب معروف قرار داشت و درست به‌همین دلیل، این میدان درمیان مشهدی‌ها به «فلکه آب» معروف شد. منبع دیگر در همین «باغ‌منبع» قرار داشت. امروز، تنها یک نمونه از این منبع‌ها در کوچه نواب صفوی۶ باقی مانده است.فلسفه سراب‌شدن میدان سعدی نیز به وجود همین آب ارتباط دارد. در محدوده میدان سعدی آن دوران به طرف خیابان سناباد، مظهر- محلی که آب قنات از آن محدوده خارج می‌شود- قنات گوهرشاد قرار داشت. وقتی مردم برای برداشتن آب به این محل می‌آمدند، می‌گفتند که «سر آب» می‌روند. با گذشت زمان کم‌کم این واژه به «سراب» تبدیل شد و مردم آن محله را «سرابی» نامیدند.قسمت شمالی میدان که به طرف میدان شهداست، در گذشته قبرستان بود. سال‌های ۱۳۲۸ و ۱۳۲۹ اجرای فاز دوم طرح توسعه مشهد آغاز شد. با اجرای این طرح، خواجه‌ربیع و کوهسنگی با خیابانی به هم متصل شدند؛ اقدامی که باعث شکل‌گیری خیابان‌های عبادی، خواجه‌ربیع، دانشگاه و کوهسنگی کنونی شد.نکته‌ای که باید به آن اشاره کنم، تغییر کاربری قبرستان‌های قدیمی بود. معمولا در طرح‌های توسعه‌ای دوران پهلوی، قبرستان‌های روستاها و مناطق ادغام و در شهرهای بزرگ به مدرسه، میدان یا پارک تبدیل می‌شدند. درباره قبرستان این محدوده نیز تصمیم بر آن شد که با اجرای طرح توسعه به میدان تبدیل شود؛ بنابراین بین سال‌های ۱۳۳۵ تا ۱۳۳۹ بخش زیادی از قبرستان را میدان کردند. خیابان دانشگاه و کوهسنگی مشهد نیز مدتی بعد کامل شد.میدان سعدی طی زمان، از یک میدان فرعی، به یکی از میدان‌های پررفت‌وآمد مشهد تبدیل شد. این میدان اواخر دهه ۸۰ میزبان طرح خط ۲ قطار شهری مشهد بود و به همین دلیل در بازه‌ای از زمان به چهارراه تبدیل شد. عرصه میدان نیز به کارگاه بزرگی برای اجرای خط ۲ مشهد تبدیل شد؛ کارگاهی که با پایان یافتن ساخت ایستگاه‌های خط ۲ جمع شد تا میدان سعدی دوباره به حالت سابق برگردد. و سعدی شد سعدی...

رضاسلیمان‌نوری
عضو انجمن توسعه گردشگری چهارباغ خراسان

سعدی «گذر فرهنگ» می‌شود؟

الهام مهدیزاده

میدان که باز شد، شهردار مشهد در جمع رسانه‌ها، افق آینده سعدی را با پیاده‌راه‌شدنش ترسیم کرد. تقی‌زاده خامسی در مراسم بازگشایی این میدان گفت: میدان سعدی باید پیاده‌محور شود. درحال برنامه‌ریزی روی این موضوع هستیم تا فضایی ایجاد شود که مردم بتوانند از این میدان بیشتر استفاده کنند.محمد هادی مهدی‌نیا، رئیس کمیسیون عمران و شهرسازی شورای اسلامی شهر مشهد، نیز در گفت‌وگو با شهرآرا، بر پیاده‌راه‌شدن میدان سعدی تا ابتدای میدان شهدا تأکید می‌کند. او حتی می‌گوید که این موضوع در کمیسیون ماده۵ مطرح و چندباری در کش‌وقوس نظرات مسئولان راهی تهران شده است.

رئیس کمیسیون عمران و شهرسازی شورای اسلامی شهر مشهد، قبل از هر توضیحی، به اهمیت میدان و جایگاه آن در هسته مرکزی مشهد اشاره می‌کند و می‌گوید: میدان و خیابان سعدی، از خیابان‌های مهم و پرترافیک مشهد است. این خیابان گذشته تاریخی بااهمیتی برای مشهدی‌ها دارد و مردم، خاطرات زیادی از این میدان و خیابان دارند. او به اسم قدیم میدان اشاره می‌کند و ادامه می‌دهد: میدان سعدی به‌دلیل وجود قنات در آن، در گذشته به «سرآب» معروف بود. در سال‌های بعد نیز میدان و خیابان سعدی با حضور تعداد زیادی کتاب‌فروشی، به مرکزی برای فروش کتاب مبدل شد.این عضو شورای شهر مشهد، صحبتش را با نگاهی به مسیر میدان سعدی تا حرم مطهر رضوی ادامه می‌دهد: جایگاه ویژه این خیابان باعث شده است که نظر مدیریت شهری و شورای مشهد بر گذر فرهنگی و تبدیل خیابان به پیاده‌راه قرار گیرد. در طرح بزرگ میدان سعدی نیز این موضوع به‌عنوان افق طرح، مورد توجه و بررسی قرار گرفته است.

مهدی‌نیا تأکید می‌کند: اینکه می‌گوییم این محور پیاده‌راه شود، به این معنی نیست که در این محور به‌هیچ عنوان وسیله‌ای در رفت‌وآمد نباشد. نظر ما این است که بخشی از این محور از آن پیاده‌ها و زائران باشد و بخش دیگر به وسایل حمل‌ونقلی، به‌ویژه وسایل عمومی داده شود.

رئیس کمیسیون عمران و شهرسازی شورای اسلامی شهر مشهد خاطرنشان می‌کند: تبدیل این محور به پیاده‌راه در کمیسیون ماده۵ درحال بررسی است و چندبار این موضوع به تهران ارسال شده است. آخرین جلسه کمیسیون برای این موضوع چند ماه قبل برگزار شد.

اما واکنش مهدی‌نیا درباره گفته‌های کسبه که زمزمه‌های عقب‌نشینی مغازه‌های حاشیه میدان را مطرح کردند، از این قرار است: در حاشیه میدان سعدی چند پلاک وجود دارد که برای رفع ترافیک و ایستگاه قطار شهری باید تملک شود. البته تملک این پلاک‌ها باتوجه‌به شرایط بودجه‌ای کنونی شهرداری مشهد در اولویت نیست. بنابراین اگر مالک می‌خواهد از ملک خود استفاده کند تا زمان تأمین بودجه لازم و تملک این واحدها مشکلی وجود ندارد.

پاسخ وحید برکچی، معاون حمل‌ونقل و ترافیک شهردار مشهد، نیز همانند این عضو شورای شهر، به کسبه‌ای که نگران تخریب و عقب‌نشینی ملکشان هستند، وضعیت بودجه‌ای شهرداری مشهد است.

او می‌گوید: طرح مصوب میدان سعدی شامل محدوده بزرگ‌تری از میدان است. در این طرح موضوع ترافیک نیز مورد توجه قرار گرفته است.به گفته معاون حمل‌ونقل و ترافیک شهردار مشهد، یکی از موضوعات ترافیکی میدان سعدی مربوط به تملک چند پلاک در حاشیه میدان سعدی است. او می‌گوید: البته تملک این واحدها جزو پروژه‌های اولویت‌دار شهرداری مشهد نیست.

سعید ریخته‌گر، شهردار منطقه ۱۱ مشهد:
تبدیل یک منطقه به پیاده‌راه باعث رونق اقتصادی آن محله می‌شود بر این اساس آمادگی داریم چهار محور از جمله حد فاصل چهارراه آزادشهر تا میدان جلال آل‌احمد را به عنوان پیاده‌راه اعلام کنیم

برای سعدی قول‌نداده عمل کردیم

آخرین روزهای سال گذشته، وقتی شهردار مشهد، پرونده کاری خود را در بوته نقد رسانه‌ها و پیشنهادهای آنان قرار داد، به میدان سعدی و اهمیت آن اشاره کرد. او در گفت‌وگوی تفصیلی با روزنامه خراسان گفته بود: در این مدت، اقداماتی به نتیجه رسید که من قولی برای آن‌ها نداده بودم.

بازگشایی میدان سعدی یکی از این موارد است.

قاسم تقی‌زاده‌خامسی در همان گفت‌وگو به اهمیت میدان سعدی نیز اشاره کرده و گفته بود: میدانی با این اهمیت ترافیکی و رفت‌وآمدی، هفت‌سال بسته شده بود. حتی وقتی صحبت از وضعیت این میدان به میان می‌آمد، همکاران به ما توصیه می‌کردند که بهتر است میدان باز نشود! درحین بازدید، دیوارهای آهنی میدان را دیدم. در محل ایستادم تا این دیوارها را برداشتند. گفتم حالا وسط میدان را مردم می‌بینند. همان‌جا تأکید کردم که باید کار بازگشایی میدان سعدی انجام گیرد. صدها کامیون نخاله بیرون بردیم و صدها کامیون خاک کشاورزی آوردیم و شبانه‌روز کار کردیم تا بازگشایی میدان به‌سرعت انجام شود.

او نگاهی نیز به مشکلات بازگشایی میدان انداخت و گفت: چالش ما این بود که حوض قدیمی وسط میدان دوباره ساخته شود و تندیس سعدی را که پیش از این در محل نبوده، نصب کنیم. همکاران ما ۴۵روز، شبانه‌روزی کار کردند و اکنون مردم از بازگشایی این میدان خوشحال‌اند. مردم قدردان هستند و انصافا وقتی کاری برای آن‌ها انجام می‌دهیم قدردانی آن‌ها، خستگی را از تن ما بیرون می‌کند.

روزگار خوش سعدی

گزارش شهرآرا از رضایت کسبه اطراف میدان تاریخی مشهد چند ماه بعد از بازگشایی

بلدا مهدوی

دهه ۸۰ مدتی چهارراه بود. اتوبوس‌ها و تاکسی‌ها به میدان سعدی که می‌رسیدند، داد می‌زدند «ایستگاه سراب، نبود؟ جا نمونی». مدتی هم میدان شد و دور این میدان، که نه نماد داشت و نه المانی، دور می‌زدیم. درست مثل شریعتی یا تقی‌آباد که بارها میدان و چهارراه شد و هنوز هم میدان‌شدن شریعتی برایمان جانیفتاده است.

از سرآب تا سعدی

میدان سعدی مشهد از گذشته بروبیایی داشت. نام‌گذاری این میدان هم‌زمان با اولین روز اردیبهشت، روز شاعر بزرگ ایرانی، سعدی انجام شد. سال‌ها طول کشید تا مشهدی‌ها به «فلکه سراب»، بگویند «میدان سعدی». هنوز هم خیلی‌ها از همان فلکه سراب استفاده می‌کنند.

سراب‌نامیدن سعدی سابقه تاریخی دارد. در گذشته در این میدان قناتی وجود داشت. مردم وقتی به اینجا می‌آمدند، می‌گفتند که «سر آب» می‌روند؛ به همین دلیل مردم، این محله را به نام سراب می‌شناختند.

دهه ۹۰ که شروع شد، سعدی نه میدان بود نه چهارراه. وسط خیابان نرده‌های آبی‌رنگی سبز شد. نرده‌های بلندی که حتی یک دریچه کوچک برای جواب‌دادن حس کنجکاوی رهگذران نداشت. فقط می‌شد از داخل اتوبوس و از مسیر خیابان چمران تا سعدی یک گود بزرگ چندمتری با کلی ابزار و ماشین‌های خاک‌برداری دید. فقط همین. راسته چمدان و کیف‌فروشی‌های حاشیه خیابان دانشگاه نیز که از میدان سعدی شروع می‌شد، میان این نرده‌های آبی، جزیره‌ای متروکه و دور از دسترس شد. به گفته کسبه، جز صدای دستگاه‌های حفاری و سرفه‌هایی که با گرد و خاک بلند می‌شد، صدای دیگری نبود.

موضوع به حفاری پروژه عظیم خط ۲ قطار شهری مشهد در میدان سعدی برمی‌گردد؛ ایستگاهی که به‌زعم مدیران شهری و مسئولان سابق و کنونی، درکنار ایستگاه راه‌آهن و میدان شهید کاوه (میدان جام عسل)، جزو ایستگاه‌های کلیدی و مهم این خط است.

سیدمحمد پژمان، شهردار سابق مشهد، حفاری خط ۲ را سال ۸۷ کلید زد. حفاری‌ها شروع شد و میدان سعدی از سال ۸۹ برای اجرای عملیات حفاری بسته شد. قول مسئولان وقت مدیریت شهری این بود که کارگاه‌های خط ۲ مترو مشهد را تا سال ۹۲ جمع می‌کنند، اما این قول علمی نشد و کار کُند و لاک‌پشتی پیش رفت.

میدان به گِل نشست

بهمن سال ۹۳ دستگاه حفاری، حفر تونل مترو مشهد را در میدان سعدی تمام کرد. با تمام شدن کار حفاری، نگاه اهالی و کسبه به‌سمت نرده‌های بی‌روح آبی‌رنگ کارگاه و جمع‌شدن این حصار بود. اما این نرده‌ها همچنان پای ثابت چهره میدان بودند.

آن سال سیدصولت مرتضوی که آن زمان سکان مدیریت شهری مشهد را در دست داشت، وضعیت قطار شهری مشهد و جمع‌نشدن کارگاه‌ها را به کشتی به‌گِل‌نشسته تشبیه کرده و گفته بود: بیش از پنج سال از زمان گلنگ‌زنی این خط در سال ۸۷ می‌گذرد، اما به‌دلیل تأمین‌نشدن منابع مالی موردنیاز، اثرات سوءاعمال تحریم‌های ظالمانه و تغییر نرخ ارز در پایان سال ۹۲، این خط فقط ۱۷درصد پیشرفت فیزیکی داشته است.

میدان سعدی با این شرایط به گِل نشست. تعیین تکلیف پروژه معلق ماند. مردم هم به کج‌کردن مسیرشان برای رفتن به خیابان دانشگاه عادت کردند.

تمام کسبه بعداز نرده‌کشی و بسته‌شدن خیابان رفتند. قرار بود دوسه‌ساله میدان را درست کنند، اما آن‌قدر طول کشید که کسبه عطایش را به لقایش بخشیدند

کاسب باوفا

دو روز مانده به آخر سال، نم باران، هوای مشهد را بهاری کرده بود. چترهای مردم برای دیدن بازگشایی میدان سعدی باز شده بود. دقیقه ۹۰ میدان سعدی برای حضور میلیونی زائران باز شد و نرده‌های بی‌رنگ‌وروی کارگاه قطار شهری جمع شد. حدود ۱۰۰روز از بازگشایی میدان سعدی گذشته است. در حاشیه‌اش سبدهای چوبی با گل‌های همیشه‌بهار گذاشته‌اند. بوی گل‌ها با نم فواره وسط میدان، حس زندگی به سعدی داده است. دور میدان سعدی، یک آرایشگاه مردانه است. برچسب اسم آرایشگاه و پرده کرکره‌ای مغازه، ذهن را به چند سال عقب می‌برد. شاید یک دهه.

پیرمرد آرایشگر حاشیه میدان با صندلی آهنی که ابر و فنری برایش نمانده روبه‌روی مغازه نشسته و گذر ماشین‌ها و عابران را نگاه می‌کند. آقای نیک‌سرشت ۵۰سال است که در حاشیه میدان سعدی آرایشگاه دارد. با حساب‌وکتابی که از حضورش در حاشیه می‌دهد، خودش را جزو قدیمی‌های محله سراب معرفی می‌کند. او درباره حال و روز میدان سعدی می‌گوید: ۵۰سال، عمر کمی نیست. تنها کاسب قدیمی‌ای هستم که در حاشیه میدان سعدی همچنان مانده‌ام. بیشتر کسبه بعداز بسته‌شدن میدان از اینجا رفتند. کم نبود؛ هشت‌سال میدان را بستند.

اینجا ماندن صبر ایوب می‌خواست

بحث برایش جذاب می‌شود. از صندلی قدیمی برمی‌خیزد و با اشاره دست، چند مغازه خالی کنار آرایشگاه را نشان می‌دهد. کرکره‌های ضرب‌دری و قدیمی پنج مغازه بعداز آرایشگاه، پایین است. داخل مغازه‌ها را خاک گرفته و چند کارتن کفش اینجا و آنجا رها شده است. انگار خاک مرده پاشیده‌اند. می‌گوید: تمام کسبه بعداز نرده‌کشی و بسته‌شدن خیابان رفتند. قرار بود دوسه‌ساله میدان را درست کنند، اما آن‌قدر طول کشید که کسبه عطایش را به لقایش بخشیدند و رفتند.

نیک‌سرشت ادامه می‌دهد: واقعا اینجاماندن صبر ایوب می‌خواست. از یک طرف راسته ما (راسته چمدان‌فروشی‌های میدان سعدی) با دستگاه‌هایی که گذاشته بودند، بن‌بست شد؛ از طرف دیگر، نرده‌های بلند کشیدند که دید مغازه‌های ما را گرفته بود. چقدر خاک خوردیم!

با لحنی سؤالی پی حرفش را می‌گیرد: بسته‌شدن میدان هشت سال شد؟!

بعد از مکثی کوتاه، حرفش را ادامه می‌دهد: به نظرم همین حدود بود. به ما قول دادند سه‌ساله میدان را تحویل می‌دهند، اما سه‌سالشان شد هفت‌هشت سال! اینجا را به حال خودش رها کردند. بارها از اینجا دزدی شد. یک بار دزد، کابل برق اینجا را دزدید. مغازه من وسیله برقی نداشت، اما عکاسی همسایه، بیچاره شد. چند تا از وسیله‌های برقی‌اش از کار افتاد.

اتفاق‌های این سال‌ها را با بیان یک خاطره دیگر تمام می‌کند: چند بار از مغازه‌های اینجا دزدی شد. نرده‌ها آن‌قدر جلو دید مغازه‌ها را گرفته بود که دزدها یک بار با خیال راحت، از بانک سینا ۱۲میلیون بردند.

با خنده‌ای تلخ ادامه می‌دهد: کاش شهرداری همان‌طور که قول داده بود این راسته را سریع درست می‌کرد. اگر این کار را کرده بود، الان همه‌چیز درست شده بود و همسایه‌های ما نمی‌رفتند. وقتی در یک راسته چند مغازه خالی باشد، مغازه‌های کناری هم خیری نمی‌بینند؛ چون کسی برای چند مغازه باز لابه‌لای مغازه‌های بسته این طرف خیابان نمی‌آید.

خبر تخریب

از آرایشگاه به بعد، پنج مغازه تعطیل است. زیرپله یکی از ساختمان‌های آن راسته، مردی قفل کیف و چمدان درست می‌کند. خیبری ۱۰سالی است که این زیرپله را اجاره کرده است و کار تعمیرات چمدان انجام می‌دهد.

او می‌گوید: هشت‌سال طول کشید تا میدان را باز کردند. بعضی‌ها مغازه‌شان را فروختند. آخرین روزهای سال قبل بود که شهردار جدید آمد و میدان را باز کردند. الان اوضاع خیلی خوب شده است. ایستگاه مترو هم که نزدیک ماست و به‌خاطر ایستگاه، عابران بیشتری سمت مغازه‌ها می‌آیند.

خیبری ادامه می‌دهد: راست است که می‌گویند شهرداری مشهد می‌خواهد همین چند مغازه باقی‌مانده را تخریب کند؟

این کاسب خیابان دانشگاه، حرفش را با شنیده‌هایش کامل می‌کند: چند وقت قبل، یکی از مغازه‌دارانی را که مغازه‌اش را خالی رها کرده است، دیدم. گفتم چرا برنمی‌گردی؟ گفت این چند مغازه باقی مانده در طرح خرابی است.

با تردید از شایعاتی که شنیده است، می‌گوید: گویا قرار است همه مغازه‌ها را بکوبند و یک پاساژ بزرگ تا نزدیک ایستگاه قطار شهری درست کنند. اگر این حرف‌ها درست باشد، هنوز از چاله قطار شهری درنیامده، در چاه پاساژ سقوط می‌کنیم.

میدان شیک شده است

طیرانی، مأمور خرید یکی از مغازه‌های چرخ خیاطی حاشیه میدان سعدی است. این فروشنده از بازگشایی میدان راضی است. می‌گوید: سعدی یکی از میدان‌های پررفت‌وآمد مشهد است و با بازشدنش، خیلی از مردم هر روز از این مسیر می‌گذرند. قبلا مردم مجبور بودند از سناباد و مسیر انحرافی که درست کرده بودند، وارد خیابان دانشگاه شوند، اما الان بدون دورکردن راه، مستقیم وارد این خیابان می‌شوند.

او می‌گوید: مغازه‌های آن طرف میدان- سمت چمدان‌فروشی‌های خیابان دانشگاه- را بستند. ما هم که در ابتدای خیابان سناباد هستیم و در این مدت مغازه‌مان باز بود، به‌دلیل گردوخاک کسی سراغمان نمی‌آمد. الان شرایط عالی شده است. فواره قشنگی هم وسط میدان گذاشته و کلا میدان را شیک کرده‌اند.